

NYIRI KÖZLÖNY.

Társadalmi és ismeretterjesztő hetilap.

<p>Szerkesztőség és kiadó-hivatal hova a lapot érdeklő mindenféle küldemények intézendők: Nagy-Orosi-utca 993. szám.</p>	<p>Megjelenik minden vasárnap. Előfizetési árak: helyben házhoz hordva vagy postai szétküldéssel: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 " Évnyegyedekint 1 "</p>	<p>Hirdetések díja: Minden 5 hasábos petit-sor vagy ennek férfoglalata egyszeri hirdetésért 5 kr., többszöri hirdetésért 4 kr. minden heigitással. — Bélyegdi minden ígatastért külön 30 ujkr. Nyilttérben minden háromhasábos garmond-sor 20 ujkr.</p>
--	--	--

Búcsuszó

a „Nyiri Közlöny“ t. munkatársaihoz és olvasóihoz.

A „Nyiri Közlönyt“ rövid fennállása után, a már ismert körülményeinek fogva véglegesen beszüntetem. Ezen utolsó szám megjelenése alkalmával el nem mulasztom t. munkatársaimnak, kik nehéz vállalatomat kizárólag a közügy iránti előszeretettel teljes buzgósággal támogatták, — nemkülönben azon t. olvasóköriem, mely lapom irányában mindenkor érdekeltséget tanusított, őszinte szíves köszönetemet nyilvánítani.

Kelt Nyiregyházán 1871. decz. 31.

Dobay Sándor.

Nyiregyháza, december 31.

Megértük tehát az év utolsó napját. Holnap már az újév első hajnala virad reánk, melynek oly örömmel nézünk eléje mindnyájan.

„Boldog újévet“ kíván ilyenkor mindenki.

Mi is követjük az ősi szokást, mely soha sem avul el, s „boldog újévet“ kívánunk mindazoknak, kik figyelmők tárgyává tették szerény működéssünket.

Hogy sokan örülnek az újévnek: az kétséget sem szenved.

A serdülo gyermek örül, hogy egy ével ismét idősebb. Az agg ifjult erővel rebegi háláját az ég Urához, azon végtelen kegyért, hogy egy újabb év küszöbét megközelíthet.

T Á R C S A.

Az esküszög bűnhődése.

Regényes vázlat a reformatio idejéből.

Dudinsky Gyulától.

(Vége)

Sokáig ült még az ajándék ágy szelén fiatal emberünk. Az álom, e néha oly jótékony barát, most az egyszer hosszú ideig nem tudott erőt venni rajta. Merengés közben néha nagyokat felsóhajtott kezét kékere tévén, mintha annak dulárait lenyomni akarná. „S hát ezen bekés házban öidölök-e?“ Szólag meg végre. Ezen ferit adjam-e át a hajálam, kinek arcátú l ki nyugalom honol, s hltésével minden öszlángzásián? Özevgye tegyem-e a drága terecsit, kinek szelid hangja annyira meghatolta szívetem? Óh sors! mire szemetelt ki engemet!... „De nem.“ Szóla kis idő múlva. „Ártándy Pál unokája vagyok, társaim megbizást teljesítenek nek. Kezem még sohasem reszketett, s most a próba előtt visszarettenjek? Óh! de mit éregettem kezem, midón e házba léptem? miért nem adtam meg akkor a haláldófoszt az esküszögnek, félbele dorogve: „Ime ez a te jutalmád!“ Így legalább vége lett volna mindennek. De hát most, irtozasos sors! kényseresz-e a szives vendégszeretetet háladatlanúsággal, vérel megköszönni; mert hát egyszer még kell történnie. Bárha valami barátságos szellem futásra indítaná őt, ha az éjjel fólhasználná! Így legalább én is mentve lennék addot szavamtól. Óh adja azt az Ur kegyelme! övé a hatalom és a dicsőség.“ S ezzel fejét a párna hájva nemsokára el is aludt.

A kiállott fáradalmak után Morpheus jó hosszú ideig tartá a fiatal embert enyhét öszé karjában, s talán öleben tovább is ringatta volna, ha egy tünény, melyet háborgó lelke álomba szövitit szemel elie varázsol, fel nem öbreszté őt. Nehéz tusát vihvatott valakivel, mert kezét göresőben öszeszeritva tartá, s ajkai érthetetlen szavakat rebegtek. Egyeseden egy szót lehetett tisztán kivenni, s ez Szentkereszti igazi neve Bory volt. Álmból felriadván fegyveréhez nyult, mely mel-

Az ifjuság reménytelen kebellet tekint a jövőbe; az aggkor multjába mélyed el, azt idezi fel emlékeben s abba visszavágyik.

Pedig minden újabb év, újabb törekvéseket szül, melyeknek akarva-nemakarva hódolunk kell, ha csak a haladási áramlat által tulszárnyaltatni vagy épen eltemettetni nem akarunk.

Szabolcsmegyének csak multja van a történelemben, jelene még nincs. És ha még továbbra is csak a zóldsztat marad küzdelmeink, törekvéseink kizárólagos tárgya, azonlul pedig semmit sem teszünk, az utókor keserü gunnyal elmondhatja rólunk a költővel:

„Elt egy nép a Tisza táján
Századokig lomhán, gyáván!“

A „boldog újév“ csakogy következik be, ha mi magunk teszük azt azzá magunknak. De ha a „boldog újév“ egyedül csak pusztá szó marad, anélkül, hogy tettekben is kifejezést adnánk annyiszor ismételt öhajtasainknak, bizony bizony nem valami hálás szavakban emlékezend meg rólunk az utókor, melyek százados terhet kellend magára vennie, ha a korkövetelte irányban mozogni akar.

Itt a világos példa előttünk, mely multat és jelent oly szomoru harmoniában egyesit.

Kálló minden ösísége daczára sem volt képes magának megmeneti az annyira féltett törvénszöket; pedig nem lehet mondan, hogy anyagi helyzetéhez képest mindent el nem követett volna, a mi tehetségében állott. De ez mind kevés volt arra nézve hogy a megyei közérdek rég követelte eme

modositást saját előnyére megváltoztathatta volna; holott évtizedek, csaknem felszázad harca ölte meg a most már téynyé vált régi öhajtasokat, hogy a megyei igazságszolgáltatás hozzáférhetőbb központra helyeztessék. És így a mit sokáig nem akartak elhinni, végre megvalósult.

Mi örömmel üdvözöljük az új törvénszöket körünkben; s midón e fölötti örömmünknek öszinte kifejezést adunk, egyuttal öhajtuk, miszerint e kitüntetésre a jövőben azért tegyük magunkat méltóvá, hogy városunkat szépeszeti tekintetben is oda emeljük, hogy hazánk nagyobb központi városival megközelítőleg kiállhassa a versenyt.

Az igaz, hogy ez nem csekély feladat; de csak szilárd akarat kell, és csakhamar lelesznek gyöze az akadályok, melyeket egyesek csupa előítéletből táplálnak magukban.

Az emberiség végezdje a boldogulás levén; hogy ezt elérjük: mindnyájunk közreműködése szükséges.

Az idő halad és vissza nem hozható; szerencsés, ki jól felhasználja, meg a mulasztás csak a jövőben pótolható.

Szabad intézményekben fejlik az ipar és szorgalom naggyvá és hatalmassá; s ahol e két tényező utat tör magának, ott a haladás minden tekintetben kikerülhetlen.

A kereskedelem és ipar tulsúlya meggyékben már eddig is nálunk öszpontosult; s hogy mennyire fokozódik ez még a jövőben: azt hisszük szükségeslen lenne hosszasan fejtegetni. És az utódok bizonyára áldani fogják városunk azon buzgó férfait,

„A reggeli igen üditó volt és jó,“ mondá Ártándy, pötlékel még egy darabka kenyeret szelven, „Isten áldja meg e szives vendégszeretékert, melyvel engemet idegert elláttak. Azt hiszem, hogy ferje ura talán megismertettet annyira, mennyire tegnap a rövid idő alatt ismerőskölk lehetünk.“

„Nem szólt nékem semmit sem, s nem is tudom, vajjon ismer-e jobban kegyelmedet mint én.“ Válaszott a háziaszony. „Nem is illik hozzáim kiléte után tudakozódni, s mi végzendőe legyen férjemmel. Kegyelmed most vendég nálunk, és az én tisztém a vendégről gondoskodni.“

„Ej, Ej! milyen szerény és jámbor,“ mosolyga Ártándy kissé zavarodottan. „Hát Bory... vagy mi is mondtam Szentkereszti uram, nem vilagosította föl előbbi állapotról?“

„De igen.“ Felele a házi nő, menten minden elfoglaltságtól. „Előbbi sorsa nem volt ölynyemi, hogy oka legyen azt valaki előtt titkolni. A mai háborus világbam nem csak a honszeretet, hanem a kényszerúség is a török hájvá, hogy minden ép férfit fegyvert fogjon a kőrök ellen, s elhárítsa ama veszedelmet is, mely némelyek dícs- és hasznóvágyából magában a házában a hazánk közöd érte. Katonásodott férjem, többször volt a török kezében, s legutolsó időben a kassai várnagy szolgálatában állott. Szegény megboldogult öreg atyám, kit dolgai többször Kássára menesztettek, megismerkedett ott a jó férfulval, midón sebei következtében lemondott a katonáskodásról. Jó férfulcséd nem volt a háznál, öreg atyám már nem bírtá mindig a férfulmunkát elvégezni, s így hát őt ide hívta házához. Kedves Jánosom munkás ember levén, nem sokára még is nyerte atyám teljes kegyét, s a vonatás is, melyet mi ketten egyénis iránt érezünk, nem maradt ölette titokban, öszeházásitá bennünket, s áldom az Istennek, hogy ugy történt, mert jobb férjezt e föld kereségén nem kaphattam volna. Szegény öreg atyám nem örülhetett sokáig boldogságunknak, a halál idő előtt elragadta körünköl. De miért is untatom alkalmatlanu fességésemmel kegyelmedet; előbbi kérdéséből vettem észre, hogy jó Jánosommal már régebb ismertésél-en voltak, talán együtt katonáskodtak?“

HIRDETÉSEK.

Meghívás.

A sóstói fürdőtársulat közgyűlése jövő szombathoz egy hétre, azaz jövő évi január hó 6-án délutáni 2 óraker a volt egyleti helyiségben fog megtartatni, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

Nyiregyházán decz. 23. 1871.

(139) 2—2

Az igazgatóság.

TULÁTS ISTVÁN

köz- és váltó-ügyvédi irodáját

megnyitotta

(131) 3—3 Nyiregyházán

N.-Orosi-utca 911. sz. a: házban.

Regále-haszonbérlet.

Demecser községében jövő évi január hó 4-ik napján reggeli 10 óraker a kir. kisebb haszonvétel, ugy belső mint a külső korcsmaházak, állások — hozzátartozandó 45 hold szántó- s kaszáló-földekkel a község-házánál kellő bánompénz letétele mellett árverés útján ki fognak adatni.

(136) 3—3

ELADÓ
SZÉNA és LEDNEK
összesen **160 mázsa.**

Bővebben értekezhetni az apagy ref. lelkésznel.

(137) 3—2

Hirdetmény.

A nyiregyházi m. kir. távirahivatálnál közelebb kilátásba helyezett távirai vonalok és gépek szaporítása által a jelenleginél nagyobb, a czélnak megfelelő lakás kerestetik.

Az ajánlkozók eziránti ajánlataikat legfeljebb 1872-ik évi január hó 12-ikéig alulirotnál nyujtsák be leendő felterjesztés végett.

Kelt Nyiregyházán, 1871. decz. 28.

(140) 0—1

Loewel,

m. kir. távirai hivatalkezelő.

AJÁNLAT.

Tisztelettel értesitem a t. cz. helybeli és vidéki közönséget, hogy a vegyes kereskedéssel felhagyni szándékozván, teljesen berendezett üzletemet,

egészben és részletesen

áruba bocsátom; e czélből addig is, míg egész üzletemre vevőt kapnék, összes cikkeimre, áruim és állványaimra is

végkiárulást

rendezek.

Ez alkalommal a legolcsóbb és legjutányosabb áron ajánlom **czukor, kávé, thea, rum, stb.** e nembe vágó cikkek közül álló készletemet. Nagybani vásárlásoknál, helybeli, mint vidéki jóhitelű házakhoz 3 havi várakozás mellett még a **czukrot** is **33 kron** (tehát olcsóbban adom, mint az bármely más üzletben kapható). Felkérek mindenkit, hogy az árak olcsósága mellett cikkeim jóságáról személyes meggyőződést szerezn s megrendelésével szerencsételni sziveskedjék, annyivalinkább, mert ez alkalom igen kedvező a vásárlásra.

Különösen ajánlom ezen bevásárlási alkalmat a nyiregyházi m. k. törvényszékhez kinevezett tisztviselőkkel ide jövő tettes és ns családoknak is, **3 havi hitelle szolgálók** a következőkből: 1 süveg **czukor**, 5 font **kávé**, 2 font **mazsola**, 1 font **apró szőlő**, 2 font **mandola**, 2 font **bors**, 5 font **mili gyertya**, 2 font **füge**, 3 fut **keményítő**, 5 font **rizs**, 5 font **grisz**, 3 font **gersli**, 1 palaczk 1 1/2 itezés **rum**, 1/2 font **thea**, valamint több és másféle árukat is, de kevesebbet nem.

Kereskedő uraknak, ha valamely cikkekre szükségök lenne, szabadon választható — árfolyam szerinti árrban 3% levonással — anyag és festékekre. Szűcsöknek olcsón orleán és szürke **czérnák**, — szabóknak **czérnák** és **mellénygombok**; csizmadiáknak szürke, sárga, veres **fonalak** és **stuptlik**. Ezenkívül több a háztartásnál szükséges cikkek; ugy szekszárdi vörös, tokaji asszu, diószegi bakar buteliás borok. — A vásárlásokat 3 hó mulva részletfizetéssel is eszközölhetni.

Különösen olcsón szolgálók tajt és eredeti selmeczi pipákat, finom és közép-finom pipaszárakat.

Öt egyszerre vett pipakésztséghez egy darabot saját választásom szerint ráadásul szolgálók; ha a vétel tajt, a ráadás is az.

Számos rendelést kér

tisztelettel

Maurer Károly

vegyeskereskedő.

(141) 0—1